

داروهای روانپزشکی:

لیتیم

۵

• لیتیم نباید زودتر از موعد مقرر و بدون نظر پزشک قطع شود.

علائم احتمالی مسمومیت با لیتیم

تاری دید، سردرگمی، بی‌اشتهایی، اسهال، استفراغ، ضعف عضلات، بیحالی، لرزش، تکلم جویده جویده، سرگیجه، عدم تعادل، ناتوانی در ادرار کردن، در موارد کمی گزارش شده‌اند که در صورت تجربه این عوارض حتماً با پزشک معالج خود تماس بگیرید.

۴

منجر به مسمومیت با لیتیم شود.

- تعیین غلظت سرمی لیتیم به طور مرتب اهمیت دارد وقتی برای آزمایشات لیتیم مراجعه می‌کنید، باید حدوداً ۱۲ ساعت از آخرین وعده مصرف گذشته باشد. بهترین زمان مراجعه صبح می‌باشد.
- سطح خونی دارو به صورت هفتگی در روزهای اول مصرف و سپس هر ۲-۶ ماه یکبار با هدف کنترل دوز نگهدارنده دارو ضرورت دارد.
- در صورت فراموش کردن یک دوز دارو از دو برابر کردن دوز بعدی خودداری شود. دقت کنید که در یک وعده بیش از ۴ قرص همزمان مصرف نکنید.
- این دارو از شیر مادر عبور می‌کند، در صورت نیاز به این دارو، در خصوص نحوه مصرف آن با پزشک خود مشاوره کنید. از شیردهی در دوران مصرف لیتیم باید اجتناب شود.
- در صورت بارداری یا قصد بارداری شدن به پزشک اطلاع دهید.
- به یاد داشته باشید اگر میزان دارو در شما به طور صحیحی کنترل نشود و یا بیش از حد مصرف، دارو استفاده کنید و یا اینکه به سبب هوای گرم دچار کم آبی شوید، احتمال دارد که سطح لیتیم خون بسیار بالا رود در این حالت احتمال مسمومیت با لیتیم وجود دارد. علائم مسمومیت با لیتیم باید فوراً به پزشک گزارش شود.

لیتیم (Lithium)

لیتیم عمدتاً برای درمان اختلال دوقطبی تجویز می‌شود. این دارو از شدت تغییرات خلقی می‌کاهد و به شما اجازه می‌دهد کنترل بیشتری بر روی بیماری خود داشته باشید. استفاده از این دارو در کوتاه نمودن دوره بیماری و کم کردن علائم و جلوگیری از حملات بعدی موثر می‌باشد.

موارد مصرف

کنترل علائم و نشانه‌های بیماری مانیک-دپرسیو، داروی اصلی در اختلال دوقطبی، کنترل حملات حاد و پرخاشگری بیماران اسکیزوفرن، مؤثر در عقب ماندگی ذهنی.

نام تجاری

لیتیم کربنات، لیتوتب، لیتونیت

اشکال دارویی

قرص ۳۰۰ میلی‌گرمی

موارد منع مصرف

حساسیت مفرط شناخته شده به دارو، در بیمارانی که پیس میکر قلبی دارند، صدمات مغزی، کم آبی بدن، کاهش سدیم.

عوارض جانبی

لیتیم مانند بسیاری از داروهای دیگر علاوه بر مزایای درمانی ممکن است عوارضی هم داشته باشد که این عوارض همیشه

و در تمامی افراد ظاهر نمی‌شود و اگر هم بروز پیدا کند همیشه خطرناک و جدی نیستند. روانپزشک زمانی این دارو را تجویز می‌کند که منافع آن بسیار بیشتر از عوارضش باشد. عوارض جانبی تغییرات فیزیولوژیک ماندگار و دائمی نیستند بلکه بعلت حضور فعال ماده در بدن ایجاد شده، موقتی بوده و نشان دهنده تاثیر دارو نیز می‌باشد. بسیاری از عوارض دارویی قابل درمان هستند و نیازی به قطع دارو نیست و در اولین فرصت باید با پزشک مشورت شود.

برخی از عوارض جانبی لیتیم

شایع‌ترین علامت در شروع مصرف لیتیم عوارض گوارشی خصوصاً تهوع و استفراغ می‌باشد.

لرزش، خواب آلودگی، افزایش وزن، سرگیجه، اسهال، تاری دید، بثورات پوستی، خارش، تشنگی، وزوز گوش، پر ادراری و بی اختیاری ادرار، افزایش ترشحات بزاق از دیگر عوارض احتمالی لیتیم می‌باشد.

تداخل لیتیم با سایر داروها

مصرف بعضی از داروها و مواد خوراکی به همراه لیتیم باعث کاهش یا افزایش اثر دارو می‌شود لذا لازم است قبل از مصرف هرگونه دارویی با پزشک مشاوره کنید و سابقه مصرف دارویی خود را به اطلاع پزشک معالج برسانید. مصرف همزمان با فنی‌توئین، کاربامازپین و متیل‌دوپا مسمومیت با لیتیم را افزایش می‌دهد.

مصرف همزمان با هالوپریدول باعث تشدید اختلال عملکرد مغز می‌شود.

نکات قابل توجه در مصرف دارو

- آثار درمانی دارو ۱ تا ۲ هفته بعد از آغاز درمان شروع می‌شود.
- به طور منظم به پزشک مراجعه کنید تا روند بهبودی را زیر نظر داشته باشد.
- در صورت ابتلا به مشکلات کلیوی، کبدی و قلبی به پزشک اطلاع دهید.
- مقدار کافی آب و نمک در رژیم غذایی خود داشته باشید، ولی از مصرف بیش از حد نمک خودداری کنید. کاهش نمک در رژیم غذایی می‌تواند باعث مسمومیت با لیتیم شود.
- از مصرف مقادیر زیاد کافئین (قهوه) خودداری کنید، چرا که ممکن است اثر درمانی لیتیم را کاهش دهد.
- در هنگام ورزش، استفاده از حمام بخار (سونا)، یا طی فعالیت‌هایی که موجب از دست رفتن آب بدن می‌شوند و در هوای گرم، مایعات بیشتری استفاده کنید. زیرا این کاهش مایعات بدن ممکن است موجب مسمومیت با لیتیم شود.
- برای جلوگیری از تحریک و آسیب به معده، لیتیم را با غذا مصرف کنید.
- پیش از مشورت با پزشک وزن‌تان را کاهش ندهید. از دست دادن آب و نمک در طی رژیم گرفتن ممکن است